

тържественно като царь въ Иерусалимъ. Събраний тамъ, по слу-
чай на пасхъ-тѣ, твърдѣ много народъ, кой-то знаеъ вече, какъ
былъ въскръсилъ Лазара, излѣзълъ да Го посрѣщне съ палмовы
клони изъ града навънъ, като свой побѣдителъ и Царь, и при-
зѣть отъ внезапенъ вѣстъръ, Му викалъ и пѣлъ: „Осания (сир.
Спасение)! Благословенъ грѣхъ въ имѧ Господнѧ, Царь Из-
раѣлѧ!“ За да ся не забравя и това събитие, Православни-ти,
прѣзъ утрѣнни-тѣ на тоя день, като нѣма по нась палмовы кло-
ни, стоять въ черковѣ съ вѣрби и запалени свѣщи въ рѣж, за
да означатъ, какъ еж сякога готови, да посрѣщнатъ Христа, грѣ-
хъ-таго на облацѣхъ съ силою и слакою многою.

На Великий четвъртъкъ пѫкъ ся прави память-та на
Тайнѣ-тѣ вечерїкъ, сир. кога-то Иисусъ-Христосъ сѣдишъ на ве-
черни-тѣ трапезѣ съ свои-ты ученици, да яде Вѣтхозавѣтни-тѣ
пасхъ, и нарядилъ тайнство-то на Св. Причищеніе; а въ сѫщето
врѣмя Го былъ прѣдалъ и Йуда.

А на Великыя Пятъкъ ся прави спомянъ за сѫдяніе-то
на Иисуса-Христа, Негово-то осужданіе на смърть, распъваніе-то
Му на кръсть, умираніе-то Му и погребеніе-то Му. Часъ-тѣ по 12
прѣзъ тоя день Иисусъ-Христосъ былъ прикованъ на кръста; ча-
съ-тѣ по 3 слѣдъ пладни умрѣлъ Той на него, и послѣ Го по-
гребли. Литургія въ тоя Пятъкъ ся неслужи, — само, ако ся слу-
чи тогава, да ся празнува и празникъ-тѣ Благовѣщеніе, ами ся
четжътъ само часове-ти, кои-то особито за тоя день еж съставени
отъ псалмы, пророчества и чтенія отъ четыри-тѣхъ Евангелисти,
нѣ все съгласно съ това важно събитие, кое-то въспомнянува тога-
ва Черкова-та. На Вечерни-тѣ пѫкъ — все прѣзъ сѫщия тоя
день, за да ся незабравя и сниманіе-то отъ кръста на Спасителево-
то тѣло, за да ся погребе, ся изнася изъ олтаря, като отъ
кръста — и Плащаница-та, сир. онова платно на кое-то е изобра-
зенъ умрѣлъ Спасителя, и ся полага на срѣдъ храма на единъ о-
собитъ одъръ, като въ гробни-тѣ пещерѣ.

А на Велика-та Събота ся прави память за погребеніе-то
на Господа, — за успокояваніе-то на тѣло-то Му въ гроба, — за
слизаніе-то Му съ душни-тѣ си въ ада, и за прѣбываніе-то Му
все пакы въ сѫщето врѣмя съ Отца и Св. Духа на небесныя
прѣстолъ и въ раи, дѣто завелъ души-ты на ветхозавѣтны-ты пра-
ведници и на покаянныя върху кръста разбойникъ, като ги извелъ